04/01/2022

Η χειροτονία του διακόνου Δοσίθεου στην αγρυπνία του Παναγίου και Ζωοδόχου Τάφου

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Στη 1.00 π.μ. σήμερα, κατά τη θεία Λειτουργία στον Ναό της Αναστάσεως και στον Πανάγιο και Ζωοδόχο Τάφο, έλαβε χώρα η εις διάκονον χειροτονία του μοναχού Δοσιθέου Κονίδη.

Ο μοναχός Δοσίθεος, κατά κόσμον Ηλίας Κονίδης, προσήλθε στα Ιεροσόλυμα και στο Πατριαρχείο ως δόκιμος εκ της Μονής της δοκιμασίας

αυτού, και έλαβε το μοναχικό σχήμα.

Δοκιμασθείς στο Πατριαρχείο και το Κεντρικό Μοναστήρι στα ανατεθέντα σε αυτόν διακονήματα κρίθηκε άξιος με απόφαση της Αγίας και Ιεράς Συνόδου να χειροτονηθεί διάκονος.

Η χειροτονία έλαβε χώρα στο πλαίσιο της θείας Λειτουργίας, ως ορίζει το Τυπικό της Εκκλησίας. Προ της χειροτονίας ο χειροτονών Αρχιεπίσκοπος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ησύχιος απηύθυνε στον νέο διάκονο λόγους Πατρικούς για τη σημασία και την ιερότητα του Μυστηρίου της Ιεροδιακονίας διά της κάτωθι προσφωνήσεως:

«Ἀγαπητέ ὑποδιάκονε Δοσίθεε,

μεγάλη καί εὔσημος ὄντως ἡ σήμερον ἡμέρα διά σέ, ὅτε σεπτῇ ἀποφάσει τοῦ φιλοστόργου ἡμῶν Πατρός καί Πατριάρχου κ.κ. Θεόφιλου τοῦ Γ΄ καί Συνοδικῇ διαγνώμῃ καταξιοῦσαι νῦν τῆς ὑψίστης τιμῆς τῆς εἰς Διάκονον χειροτονίας.

Μετά περισσῆς ἀγάπης πρός τόν Κύριον καί Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν καί ὁλοθύμου ἀφοσιώσεως πρός τήν Ἁγιωτάτην ἡμῶν Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν ἐγκατέλειψας γονεῖς, ἀδελφούς, συγγενεῖς καί φίλους καί ἦλθες εἰς τούς Ἁγίους Τόπους, προκειμένου ἵνα ὑπηρετήσῃς μέ ὅλας σου τάς δυνάμεις καί ἀφιερώσῃς τόν ἑαυτόν σου εἰς τά Πανάγια τοῦ Κυρίου ἡμῶν σκηνώματα, τά ὁποῖα ὡς συνδεόμενα μέ τήν ἐπί γῆς παρουσίαν τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν ἀναβλύζουν νάματα ζῶντα καί χάριν θεϊκήν, παρέχοντα ποταμούς εὐλογίας εἰς τούς προσερχομένους ἐν πίστει πρός προσκύνησιν αὐτῶν.

Ἐντός τοῦ μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος τῆς παρουσίας σου ὡς μοναχοῦ εἰς το παλαίφατον ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Πατριαρχεῖον ἐπέδειξες ὑπακοήν ἀρίστην, προθυμίαν ὑποδειγματικήν εἰς τήν ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντός σου, σεβασμόν πρός τούς πρεσβυτέρους, ἀγάπην πρός τούς μικροτέρους.

Διά τοῦτο καί ὡς ὄντως ἐντός μικροῦ διαστήματος πληρώσας χρόνους μακρούς, ἀξιοῦσαι σήμερον τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Τάφου τῆς εἰσδοχῆς σου δηλονότι εἰς τόν πρῶτον βαθμόν τῆς Ἱερωσύνης.

Εἶμαι πλέον ἤ βέβαιος περί τῶν πολλῶν καί ποικίλων συναισθημάτων, τά ὁποῖα διακατέχουν καί κατακλύζουν τήν εὐγενῆ σου ψυχήν καί καρδίαν. Τήν χαράν καί τήν ἀγαλλίασιν διαδέχονται ὁ φόβος καί τό δέος, καθότι ἀσφαλῶς συναισθάνεσαι τό μέγεθος τῆς εὐθύνης, τήν ὁποίαν ἀναλαμβάνεις.

Μή δειλιᾷς ὅμως, ἀλλά θάρσει τῷ εὐεργέτῃ Χριστῷ, τόν Ὁποῖον ἀπό τῆς σήμερον θά ὑπηρετῇς πλέον ἐνεργῶς. Μέ ταπεινόν φρόνημα ἀντίκρυσον τόν ἐπί Σταυροῦ τάς χεῖρας ἐκτείναντα ἐξ ἀρρήτου φιλανθρωπίας πρός τό γένος τῶν ἀνθρώπων.

Οὗτός ἐστιν ἡ παρηγορία καί ἡ δύναμις ἡμῶν, εἰς Αὐτόν μόνον ἐλπίζομεν· διά τοῦτο νά προσπαθῇς δι' ὅλης σου τῆς βιοτῆς νά ἀκολουθῇς τῷ παραδείγματι Αὐτοῦ ὡς ἀσφαλοῦς τύπου καί ὑπογραμμοῦ τῆς σωτηρίας.

Αἱ ἀσθενεῖς σου δυνάμεις σέ ἐπηρεάζουν, ὥστε νά θεωρῇς δυσβάστακτον τό τόλμημα, ἔχε ὅμως πρό ὀφθαλμῶν πάντοτε καί τείνων εὐήκοον τό οὖς εἰς τά ἀλάνθαστα λόγια τοῦ Κυρίου, φιλανθρώπως λέγοντος ἡμῖν «ὁ γάρ ζυγός μου χρηστός καί τό φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστί».

Διά τοῦτο πρόσελθε ἐν νηφούσῃ διανοίᾳ, οὐ μήν ἀλλά καί συντετριμμένῃ καρδίᾳ, ἵνα λάβῃς ὑπό τῶν ἀναξίων χειρῶν μου τήν χάριν τοῦ πανσθενουργοῦ Παναγίου Πνεύματος, τοῦ διέποντος καί διαφυλάσσοντος τήν στρατευομένην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Αἱ εὐχαί τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου, τῶν μελῶν τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καί πάντων τῶν Ἁγιοταφιτῶν ἀδελφῶν σου σέ συνοδεύουν πάντοτε, ἰδίᾳ δέ κατά τήν εὔσημον ταύτην καί ἱεράν στιγμήν τῆς ζωῆς σου. Εὔχομαι, ὅπως ἡ χάρις τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ σέ διαφυλάττῃ πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου».

Ἀντιφωνῶν ὁ μέλλων χειροτονηθῆναι εἶπε τά κάτωθι:

«Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν!

Πανιερώτατε Μητροπολίτη Καπιτωλιάδος κ. Ησύχιε,

Σεβασμιώτατε Αρχιεπίσκοπε Ιεραπόλεως και Σκευοφύλαξ του Παναγίου Τάφου κ. Ισίδωρε,

Πανοσιολογιώτατε Γέρον Δραγουμάνε π. Ματθαίε,

Πανοσιολογιώτατε Έξαρχε του Παναγίου Τάφου εν Ελλάδι π. Ραφαήλ,

Σεβαστοί πατέρες,

Ευλογημένο ποίμνιο,

Με τις ευχές του Θειοτάτου Πατρός ημών και Πατριάρχου κ.κ. Θεοφίλου συναθροιστήκαμε σήμερα να τιμήσουμε τους εορταζόμενους Αγίους μας, να

ενισχυθούμε και να προετοιμαστούμε για την μεγάλη ημέρα της κατά σάρκα γεννήσεως του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού και τέλος για να μου δώσετε διπλή χαρά απ' ότι θα λάμβανα εάν δεν υπήρχε η παρουσία σας, την ευλογημένη αυτή στιγμή της προσωπικής μου Πεντηκοστής.

Αρχικά θέλω να ευχαριστήσω όλους όσους συνετέλεσαν στην βιολογική και πνευματική μου ευημερία, πράγμα που με έκανε να βρίσκομαι εδώ σήμερα. Ξεκινώντας από τους κατά σάρκα συγγενείς μου, τους διδασκάλους μου, τον Σεβ. Μητροπολίτη Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιο, την αδελφότητα της Ιεράς Μονής των Αγίων Τεσσαράκοντα Λακωνίας και του καθηγουμένου αυτής πανοσιολογιωτάτου π. Εφραίμ, που με ενίσχυσαν και με στερέωσαν στα πρώτα βήματά μου στην μοναδική πολιτεία, καταλήγω ευχαριστώντας εγκάρδια το Ιερό Κοινό του Παναγίου Τάφου και τον αυτού καθηγούμενο Πατέρα και Πατριάρχη ημών κ.κ. Θεόφιλο, τον Άγιο Καπιτωλιάδος κ. Ησύχιο για την τιμή που λαμβάνω να χειροτονούμαι από τα χέρια του Γενικού Πατριαρχικού Επιτρόπου, τον Γέροντα Δραγουμάνο, πανοσιολογιώτατο π. Ματθαίο, που με εμπιστεύθηκε και με στήριξε στο ξεκίνημά μου στα θεοβάδιστα αυτά μέρη. Συνολικά ευχαριστώ όλη την Ιερά Σύνοδο για την εμπιστοσύνη που μου δείχνει. Η χαρά είναι μεγάλη. Η χάρις του Θεού με έφερε στα μέρη που οδηγήθηκε ο δίκαιος Αβραάμ, όταν υπακούοντας στο θέλημα του Θεού, εξήλθε της συγγενείας και του τόπου που τον μεγάλωσε. Εδώ που ο προφητάναξ Δαυΐδ όταν τον κυνηγούσε ο γιός του Αβεσσαλώμ να τον σκοτώσει για να πάρει τον θρόνο του, προσευχόταν στον Θεό να ευσπλαχνιστεί το παιδί του, γιατί αυτό του συμβαίνει λόγω των δικών του σφαλμάτων.

Στον τόπο που γεννήθηκε η Παναγία μας, στον οποίο μας προσέφερε τον Κύριό μας Ιησού Χριστό και Σωτήρα μας. Στον τόπο, που ακόμα και σήμερα οι πρόγονοί μας άφησαν ανεξίτηλο το πέρασμά τους εις τους αιώνες. Θα κλείσω τον ευχαριστήριο λόγο μου με μια ευχή. Το Ιερό Κουβούκλιό μας, που δεσπόζει στον Ναό της Αναστάσεως, μετά την μεγάλη καταστροφή που υπέστη το 1810 ένωσε τους απανταχού Έλληνες στην ανοικοδόμησή του, ώστε έκτοτε να αποκαλείται «το θαύμα της πίστεως των Ελλήνων». Εύχομαι και στις ιδιαίτερες αυτές στιγμές που περνούμε να διατηρούμε την ομόνοια και την ενότητά μας. Σας ευχαριστώ όλους για την αγάπη σας και συγχωρήστε τα όποια σφάλματά μου!»

Τον χειροτονούμενο άμα τη επικλήσει της θείας Χάριτος επευφήμησαν διά του «άξιος» οι συμμετέχοντες στο μυστήριο μοναχοί, μοναχές και λαϊκοί.

Μετά τη θεία Λειτουργία ο χειροτονούμενος προσέφερε κέρασμα στους τιμώντες αυτόν στο Γραφείο του Γέροντα Σκευοφύλακα Αρχιεπισκόπου Ιεραπόλεως κ. Ισιδώρου.

Πατριαρχείο και έλαβε την
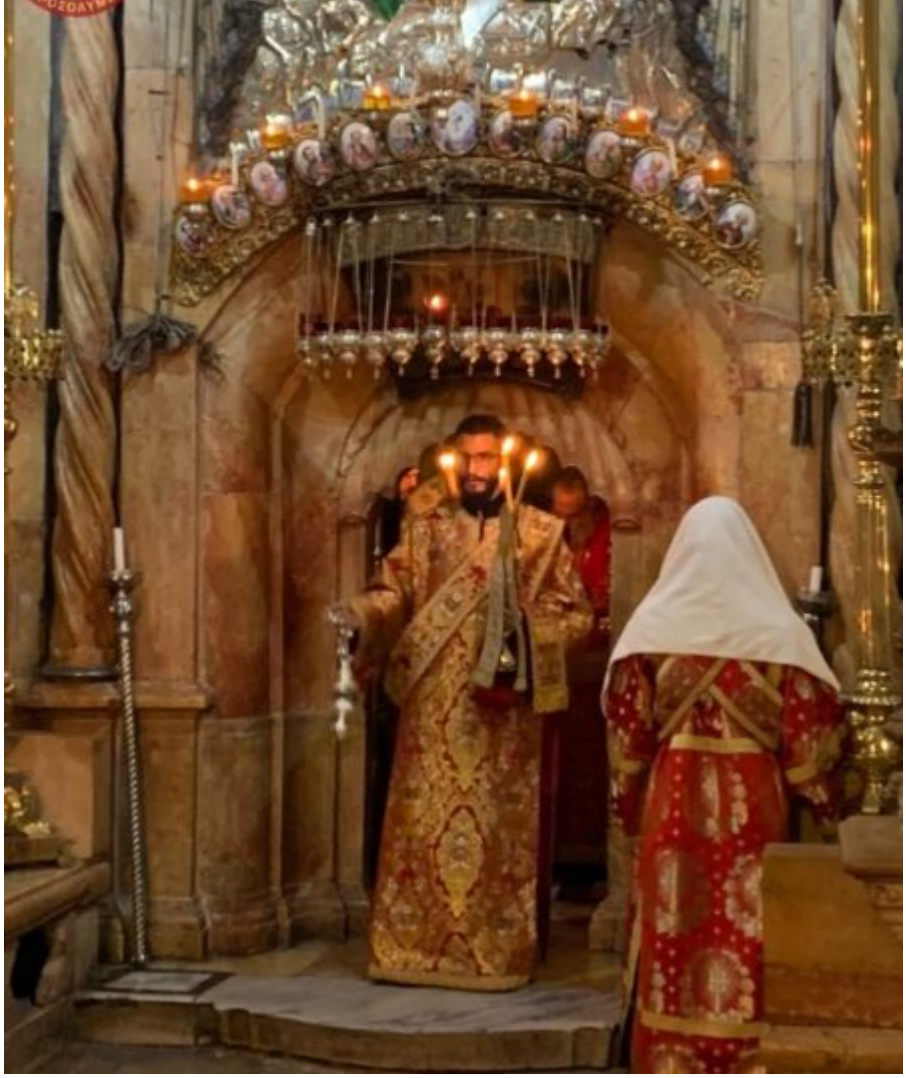
.